

7vragen, 7 antwoorden

© Gerard Bloemen

Zeven vragen – zeven antwoorden

Gerard – oud-eindredacteur ParochiebladK&I (2003-2024)

Wat vind je het mooiste in je parochie(kerk)?

Toen ik als kleine gast in de kerk kwam (en dat was vroeger veelvuldig), viel me altijd de grootsheid op, de gewelven, de banken en de kerke-stoelen van destijds en nog zoveel meer. Maar zeker het orgel met zijn klanken en de gezangen van het koor maakten een diepe indruk op mij. Dat voelde altijd plechtig aan

(en zeker het gregoriaans elke zondag). Geen wonder dat me dat nooit heeft losgelaten. Ik zong al in het studentenkoor op internaat, in de kapel meestal. Maar ook in onze parochiekerk heeft me dat nooit losgelaten, nog tot de dag van vandaag toe. Mooooiiii...

Hebben boeken en lezen een invloed gehad in je leven?

Zeer zeker. Ik herinner me nog als de dag van vandaag de leesboekjes in het eerste leerjaar. Velen kennen zeker nog 'Van bot tot bloem', met zijn korte leestekstjes en de eenvoudige maar o zo mooie tekeningen (en alles van eigen bodem...). Mijn hele lagere schooltijd verslond ik de leesboeken uit onze 'boekerij', door meester Alfred Van Werde aangereikt door het luikje in de deur. Hij werd mijn inspirator om later - een hele poos nog samen met hem - zijn werk verder te zetten, bijna 40 jaarlang.

In mijn collegetijd in Neerpelt kende men de opstelwedstrijden. Ik herinner me nog mijn prijs... een boek: 'De zwerftochten van Odysseus'. En wie kent er niet de verhalen van de Rode Ridder, Arendsoog, en zoveel andere...

In het beroepsleven moest er veel 'vakliteratuur' verslonden worden, maar gelukkig vond ik ook nog wat schaarse tijd om te genieten van een mooi boek uit onze bibliotheek; historische romans hadden een zekere voorkeur.

Voel je je ooit zorgeloos?

Neen... Zorgen, hoe klein ook, blijven steeds bestaan. Maar daar hoef je je niet persé zorgen over te maken. Het houdt je alert, ook attent. 'Zorgen', het klinkt zo snel negatief. 'Zorgen voor...' is ook net zo snel positief in te vullen. Zorgen voor fijne speelkameraadjes in je kindertijd; zorgen voor goede punten op school; zorgen voor een mooie invulling van je jeugdtijd; zorgen voor later, voor een gezin, voor de kinderen, voor je 'hebben en houden'... En kent dat ook echte, wezenlijke zorgen? Uiteraard. Ook dat blijft...

Jammer genoeg bestaan ook de 'echte zorgen' in onze maatschappij. Mensen die soms geen uitweg meer zien. Gelukkig bestaan hiervoor de gekende organisaties met hun 'opvangmogelijkheden', hun hulp alerhande.

In hoeverre bepaalde jouw werk je identiteit?

Vanuit mijn engagement in het jeugdwerk - vakantiepatroonaat (speelpleinwerking), jeugdkampen, atelierwerking, ... - vloei-de ik als vanzelf in het schoolgebeuren. Omgaan met kinderen, in welke omgeving ook, is een uitverkoren bezigheid. Het is vanuit dat interesseveld dat ik groeide in mijn werkomgeving, maar ook omgekeerd. Door mijn werk kwam ik via allerlei omstandigheden in mijn eigen 'ik'. Heel veel jaren heb ik erg veelkinder- en jeugdvieringen op zondag mee helpen voorbe-

reiden en begeleiden. Ik denk vooral terug aan onze pastoors Jan Kwantenen Theo Smeets, met wie ik veel heb samengedacht, voorbereid en uitgevoerd. Kwam daarbij Kinderkoor De Liertjes (waarvan ik deel uitmaakte in het bestuur) dat al die jaren medidp in het realiseren ervan, met geregeld meer dan 100 kinderen in die maandelijkse zondagsvieringen. Werken met kinderen heeft een groot deel uitgemaakt van mijn leven. "Kinderen hielden me jong", zeik nogal eens!

Wat ontdekte je in je leven als de meest indrukwekkende muziek?

Al van jongs af speelde mooie muziek door mijn hoofd. Veelvuldig stonden thuis platen te draaien van grote componisten, orkest- en koormuziek, ... heerlijk. In mijn beroepsleven hebben veel kinderliederen de revte gepasseerd. Bijna elke dag werd er gezongen, hoe kort ook. Tijdens de vele jeugdkampen in binnen- en buitenland (CM) klonken hun vakantiedieren. Holderia-ho! Maar ook in het koorleven konden grootse werken mij alleszins bekoren. Zelfs het eenvoudige, eeuwenoude gregoriaans zing ik nu nog steeds in koorverband. 'Ex Corde' waardig. Elk concert vind ik indrukwekkend.

In welke landen voel je je thuis?

Als geboren en getogen Achdaar voel ik me het meest thuis in mijn

vertrouwde omgeving... in Achel, Limburg, België. Naarmate de jaren vorderen, komen daar nieuwe ontdekkingen bij, kortbij, later verder weg. In Zwitserland heb ik veel jeugdkampen mogen meemaken. Eerst aan zee, en later in Zuid-Frankrijk reisden we meermalen met de kinderen. Eenmaal de kinderen groter werden en ze op hun eigen benen stonden, trokken we veel naar Noord-Italië, Zuid-Tirol, in een gezellig familiehôtel, genietend van de natuur, de mooie zichten en de vele wandelingen. En, waarom ook niet, geregeld eens de verdere wereld verkennen, heeft zijn darmes...

Wat kan je niet begrijpen?

Hoewel iedereen de mond vol heeft van 'vrede', kan ik niet begrijpen dat er zoveel 'onvrede' heerst, zoveel kortbij als in de grotere wereld. Als mensen eens iets over hadden voor elkaar, mekaar niet de 'duivel' zouden aandoen, zou er al meteen een heel andere sfeer heersen. Ruzietjes, grotere ruzies, zelfs oorlogen, zijn van alle tijden. Ze zouden net zo gemakkelijk bijgedegd kunnen worden. En daar kan ik met mijn gezond verstand niet goed bij dat dat niet méér gebeurt. Wat zou de wereld er toch veel mooier uitzien!